

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 162/2026 van 14 juli 2026

Opmerking: de informatie tussen vierkante haken [] is geanonimiseerd.

Dossiernummer : DOS-2024-04534

Betreft : Het publiekelijk beschikbaar stellen van vluchtgegevens van een helikopter

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier, waaronder de conclusies van antwoord en de syntheseconclusies van de partijen, die rechtmatig werden uitgewisseld en het proces-verbaal van de hoorzitting van 17 juni 2026;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klagers:

X1, hierna “de eerste klager”;

X2, met maatschappelijke zetel te [...], met ondernemingsnummer [...], hierna “X2”;

Beiden vertegenwoordigd door Anneleen Van de Meulebroucke en Ellen Caen, advocaten, houdende kantoor te [...]

De verweerder:

Y, met maatschappelijke zetel te [...], vertegenwoordigd door Peter Craddock en Sara Ataei, advocaten, houdende kantoor te [...], hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Op 14 oktober 2024 dienen de klagers een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder. Het voorwerp van de klacht betreft het verzamelen, publiceren en verspreiden van informatie (data, locaties, vluchtroutes, aankomst- en vertrektijden) over vluchten van de helikopter van X2 (een bedrijf dat werd opgericht door de eerste klager), gekend onder zijn registratienummer [registernummer]. Door de gegevensverwerking van de verweerder, zou het mogelijk zijn om de locatie van de helikopter, en bijgevolg de verplaatsingen van de eerste klager, zowel in realtime te volgen als achteraf te raadplegen.
2. Op 12 november 2024 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en worden de klagers hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG.
3. Op dezelfde dag wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° WOG.
4. Op 12 mei 2025 beslist de Geschillenkamer op grond van artikel 95, § 1, 1° en artikel 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde. De betrokken partijen worden per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens worden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.
5. Op 23 mei 2025 staat de Geschillenkamer een verlenging van de conclusietermijnen toe, en bevestigt zij de mogelijkheid voor X2 om tussen te komen als derde-belanghebbende.
6. Op 4 februari 2026 staat de Geschillenkamer een bijkomende schriftelijke conclusieronde toe.
7. Op 17 juni 2026 worden de partijen gehoord door de Geschillenkamer.
8. Op 26 juni 2026 wordt het proces-verbaal van de hoorzitting aan de partijen voorgelegd.
9. Op 10 juli 2026 ontvangt de Geschillenkamer vanwege de klagers en de verweerder enkele opmerkingen met betrekking tot het proces-verbaal, dewelke zij beslist mee op te nemen in haar beraad.

II. Motivering

II.1. Betreffende de onderhavige verwerking en haar context

10. De eerste klager is de vaste vertegenwoordiger van Z1, die op zijn beurt bestuurder is bij X2.¹ X2, een bedrijf actief in [REDACTED], is de eigenaar van een

¹ Syntheseconclusie van de klagers, punt 2.

helikopter met het registratienummer² [registernummer]³. De eerste klager is “zeer regelmatig gebruiker” van deze helikopter.⁴

11. De klacht richt zich tegen de verweerder en betreft het publiekelijk zichtbaar maken van de vluchtgegevens van de helikopter met het registratienummer [registernummer] op de [...-kaart] op de website van de verweerder.⁵
12. De verweerder is een leverancier van luchtvaartgegevensproducten. Zij stelt dat haar missie is om publiekelijke luchtvaartgegevens op een gemakkelijke manier toegankelijk, bruikbaar en waardevol te maken.⁶ Zij biedt verschillende producten en diensten aan, waaronder de [...-kaart]⁷, [product 1] en [product 2] (de verweerder verwijst naar deze laatste twee gezamenlijk met “[het product van de verweerder]”).⁸ De [...-kaart] biedt realtime en historische informatie over luchtvaartuigen en hun locaties en bewegingen, evenals andere luchtvaartuig specifieke informatie (bijv. registratiekenmerk, land van registratie, type vliegtuig, snelheid en hoogte).⁹
13. [Het platform van de verweerder] biedt realtime en historische gegevens over de posities van luchtvaartuigen op basis van openbare en publiekelijk beschikbare bronnen, zoals het Belgische luchtvaartregister en de ADS-B Out-signalen die door luchtvaartuigen worden uitgezonden.¹⁰ De verweerder vat de meest voorkomende categorieën van gegevens als volgt samen:
 - “Identificatie van het luchtvaartuig: bv. met name de “Callsign/Flight ID” (een identificatiecode voor een vlucht) of de oproepteken en het nummer betreffende de luchtvaartmaatschappij;
 - Positie en navigatie: bv. lengte- en breedtegraad, hoogte, navigatienauwkeurigheid, enz.;
 - Tijd: bv. tijdstip van verzending van het signaal;
 - Snelheid en richting: bv. grondsnelheid, verticale snelheid, enz.;

² Ook gekend als “registratiekenmerk” of “staartnummer”.

³ Registratie in het Belgische luchtvaartregister hier beschikbaar: <https://es.mobilit.fgov.be/aircraft-registry/main/search?lang=nl>

⁴ Syntheseconclusie van de klagers, punt 2; De eerste klager stelt dat hij “altijd” meevliegt in de helikopter, wat in de praktijk neerkomt op 95% van de vluchten, zie reactie van de klagers op 10 juli 2026 op de PV van de Hoorzitting op 17 juni 2026.

⁵ Syntheseconclusie van de klagers, punt 8.

⁶ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 1.

⁷ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 8: “Een ADS-B-sigitaal (Automatic Dependent Surveillance–Broadcast) dat door een vliegtuig wordt uitgezonden, bevat doorgaans een uitgebreide reeks gegevenspunten. Deze signalen maken deel uit van een veiligheidstechnologie waarbij een vliegtuig zijn positie bepaalt via satellietnavigatie en deze periodiek uitzendt, zodat het kan worden gevolgd door de luchtverkeersleiding en andere vliegtuigen.”

⁸ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 17.

⁹ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 4.

¹⁰ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 2 en 5.

- Vluchtinformatie: bv. noodstatus die bedoeld is om een algemene noodsituatie of bijzondere codes aan te geven;
- Operationele en andere informatie: bv. informatie over het verkeersconflictvermijdingssysteem, geplande traject en gekozen hoogte, enz.”¹¹

14. De eerste klager stelt dat de verweerder ook locatie, positie- en navigatiegegevens verwerkt zoals de geografische vertrek- en aankomstlocaties van het luchtvaartuig, en tijdsgebonden gegevens verwerkt zoals de datum en het tijdstip van vertrek en aankomst.¹² De verweerder stelt daarentegen dat dergelijke gegevens geen deel uitmaken van het ADS-B signaal, maar worden afgeleid uit de gegevens uit het ADS-B signaal. Daarom worden deze gegevens vergezeld van een disclaimer.¹³ Volgens de eerste klager toont dit aan dat de verweerder niet louter gegevens verwerkt die uit publiekelijke bronnen worden verzameld, maar dat zij algoritmes toepast om data om te zetten in tracking-informatie.¹⁴
15. Voor luchtvaartuigen in bepaalde gebieden stelt de verweerder ook aanvullende gegevens betreffende de eigenaar of de exploitant beschikbaar in [het platform van de verweerder]. De verweerder stelt dat zij deze informatie niet verwerkt voor luchtvaartuigen in België.¹⁵ Aldus is, volgens de verweerder, *in casu* geen informatie met betrekking tot de eigenaar van de betrokken helikopter met kenmerk [registernummer] in [het platform van de verweerder].¹⁶
16. Naast [het platform van de verweerder] biedt de verweerder ook andere producten aan, waaronder [product 1] en [product 2] (samen “[het product van de verweerder]”). Deze producten bestaan uit afzonderlijke databases die door verschillende teams van de verweerder worden beheerd en niet vrijelijk toegankelijk zijn.¹⁷ Deze producten bevatten volgens de verweerder informatie over het bedrijf waartoe het luchtvaartuig behoort, zoals de contactgegevens van dat bedrijf. De naam en contactgegevens van de eerste klager waren beschikbaar in het [product van de verweerder] onder de contactgegevens van de eigenaar van het luchtvaartuig.¹⁸ Deze gegevens betreffen zijn naam en titel, telefoonnummer en e-mailadres. De verweerder stelt dat zij deze gegevens heeft verzameld van de website van X2.¹⁹

¹¹ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 9 en stuk 1 bij deze syntheseconclusie.

¹² Syntheseconclusie van de klagers, punt 11.

¹³ Syntheseconclusie van de klagers, punt 12.

¹⁴ Syntheseconclusie van de klagers, punt 12.

¹⁵ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 4.

¹⁶ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 17.

¹⁷ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 14 en 15.

¹⁸ Syntheseconclusie van de klagers, stuk 1i, punt 2.6.

¹⁹ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 21.

17. De eerste klager stelt dat alle vluchten die hij met de helikopter heeft afgelegd vanaf 25 januari 2020 tot op het moment van zijn conclusie publiekelijk beschikbaar zijn op de [...-kaart].²⁰ Dit zou, aldus de eerste klager, veiligheidsrisico's risico's creëren die hebben geleid tot bedreigingen aan zijn adres.
18. Betreffende de context van de gegevensverwerking verwijst de eerste klager naar vermeende "ophef" over de verweerder en haar product [het platform van de verweerder] toen dit product verkocht werd aan de verweerder. Voorts verwijst de eerste klager naar klachten van publieke figuren in de Verenigde Staten, wiens vluchtgegevens publiekelijk raadpleegbaar werden gemaakt door de verweerder.
19. De verweerder verwijst daarentegen naar artikelen in Belgische kranten waaruit volgens haar volgt dat de betrokken gegevensverwerking geen veiligheidsrisico's inhoudt voor de eerste klager, doch wel de mogelijkheid tot controle door bevoegde autoriteiten van de naleving van de wet door de eerste klager en X2. Een artikel van [...] stelt dat [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [De krant] zou echter op basis van een raadpleging van de website van de verweerder hebben kunnen vaststellen dat [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] Hieruit volgt volgens de verweerder dat het ware doel van de klacht is om te vermijden dat er bepaalde onregelmatigheden aan het licht zouden komen.²²

Over de contacten tussen de klagers en de verweerder

20. Op 18 juli 2024 namen de klagers contact op met de verweerder. Zij verzochten de stopzetting van de gegevensverwerking en de wissing van de betrokken gegevens. De verweerder antwoordde op 7 augustus 2024 met informatie over de gegevens die zij verwerkte met betrekking tot het bewuste luchtvaartuig en de eerste klager.²³

²⁰ Syntheseconclusie van de klagers, punt 12 en stuk 1.b bij deze syntheseconclusie.

²¹ Syntheseconclusie van de verweerder, stuk 2; zie ook stukken 3 en 4.

²² Syntheseconclusie van de verweerder, punten 49-56 en stukken 2 en 3 bij deze syntheseconclusie.

²³ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 20-21.

21. Na een reactie van de klagers op 30 augustus 2024, reageerde de verweerder dat de eigenaarsinformatie betreffende de betrokken helikopter anoniem werd gemaakt. De verweerder verzond ook op 13 september 2024 bijkomende standpunten.²⁴

II.2. Kader van de debatten

22. De partijen werden op 12 mei 2025 uitgenodigd om te concluderen over:

- Vermeende schending van de artikelen 5.1.a) en 6 AVG van de AVG, aangezien de verweerder de persoonsgegevens zou verwerken zonder hiervoor een geldige wettelijke basis te hebben;
- Vermeende schending van artikelen 5.1.a), 12, 13 en 14 van de AVG aangezien de verweerder niet alle verplichte informatie beschikbaar zou maken in haar privacy documentatie;
- Vermeende schending van artikel 27 van de AVG, aangezien de verweerder geen vertegenwoordiger zou hebben aangeduid in de Europese Unie;
- Vermeende schending van artikelen 12.3, 17 en 21 van de AVG, aangezien de verweerder niet tegemoet zou zijn gekomen aan de verzoeken tot uitoefening van de rechten van de eerste klager binnen de periode van een maand na ontvangst van het verzoek.

23. Naar aanleiding van een verzoek van de klagers stond de Geschillenkamer een bijkomende schriftelijke conclusieronde toe, strikt beperkt tot verweer betreffende het arrest *EDPB t. GAR ('SRB')* van het Hof van Justitie van 4 september 2025.²⁵

II.3. Betreffende de tussenkomst X2

II.3.1. Standpunt van de klagers

24. De eerste klager en X2, die samen concluderen, stellen dat de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit op 12 november 2024 de klacht van de eerste klager en X2 ontvankelijk heeft verklaard. De Geschillenkamer kan, volgens de klagers, deze ontvankelijkheidsverklaring van de Eerstelijnsdienst niet ongedaan maken.²⁶

25. Voorts zou X2 op basis van artikel 58 WOG de mogelijkheid hebben om een klacht in te dienen, aangezien dat artikel ook verwijst naar “rechtspersonen”.²⁷ In ieder geval zou X2

²⁴ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 22-24.

²⁵ Hof van Justitie, 4 september 2025, C-413/23 P, ECLI:EU:C:2025:645, *Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming tegen Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*.

²⁶ Syntheseconclusie van de klagers, punt 30.

²⁷ Syntheseconclusie van de klagers, punt 33.

voldoende belang hebben bij de klacht. Zij is namelijk de eigenaar van de helikopter, en er is een nauwe verbondenheid tussen de eerste klager en X2.²⁸

26. De beweringen van de verweerder dat de eerste klager en X2 de autoriteiten zouden willen ontlopen zijn volgens de deze laatste niet relevant en tonen aan dat zowel de eerste klager als X2 een belang hebben bij de klacht over de verspreiding van de betrokken gegevens.²⁹
27. Ten slotte zou X2 belang hebben bij het ondersteunen van een klacht die gericht is op de bescherming van de veiligheid, privacy en gegevensbescherming van haar medewerkers, en zou zij eveneens een commercieel belang hebben bij de publiekelijke beschikbaarheid van de gegevens waaruit haar concurrenten zouden kunnen achterhalen welke transacties er worden onderhandeld.³⁰
28. In ondergeschikte orde stellen de klagers dat de tussenkomst van X2 als derde belanghebbende ontvankelijk is.

II.3.2. Standpunt van de verweerder

29. De verweerder stelt dat de klacht onontvankelijk is in de mate dat deze door X2 werd ingediend. Zij heeft geen volmacht gekregen van enige betrokkene, en zelfs bij indiening van een volmacht zou zij geen recht hebben om enige klacht op basis van artikel 80.1 AVG in te dienen. Hoewel X2 beweert op te treden om de rechten van werknemers te beschermen, stelt de verweerder dat geen werknemer identificeerbaar is in verband met de door haar verwerkte gegevens.³¹
30. De verweerder stelt dat hierdoor alle beweringen in de klacht met betrekking tot andere betrokkenen dan de eerste klager onontvankelijk zijn.³²
31. Voorts stelt de verweerder dat de tussenkomst van X2 als derde belanghebbende de voorwaarden onder artikel 98, tweede lid, WOG niet vervult. Zelfs mocht dat wel het geval zijn, stelt de verweerder dat deze tussenkomst een rechtsmisbruik vormt.³³ In dit kader stelt de verweerder dat X2 de procedure voor de Geschillenkamer zou pogen te instrumentaliseren om te vermijden dat onregelmatigheden betreffende het gebruik van haar helikopter aan het licht zouden komen.³⁴

²⁸ Syntheseconclusie van de klagers, punt 34.

²⁹ Syntheseconclusie van de klagers, punt 37.

³⁰ Syntheseconclusie van de klagers, punt 34.

³¹ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 26-27.

³² Syntheseconclusie van de verweerder, punt 38.

³³ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 56.

³⁴ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 55.

II.3.3. Oordeel van de Geschillenkamer

Betreffende X2 als klager

32. De Geschillenkamer herinnert eraan dat de WOG bepaalt dat de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit beslist over de ontvankelijkheid van een klacht. Het Marktenhof onderstreept dan ook dat de WOG niet bepaalt dat de Geschillenkamer, wanneer zij gevat wordt, een beslissing kan nemen over de ontvankelijkheid van de klacht:

‘Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van klachten is namelijk krachtens de artikelen 58 tot en met 62 van de WOG uitsluitend toegewezen aan de eerstelijnsdienst van de GBA. Zodra de eerstelijnsdienst heeft besloten dat de klacht ontvankelijk was, heeft zij zich daarmee, al was het maar impliciet, ook uitgesproken over de bevoegdheid van de GBA om over dit geschil te beslissen. Het was aan de verzoeksters om op dat moment te overwegen of het wenselijk was om tegen deze beslissing beroep in te stellen bij de Raad van State, wat niet lijkt te zijn gebeurd.’ (vrij vertaald)³⁵

33. De Geschillenkamer is niet bevoegd om de klacht vanwege X2 al dan niet onontvankelijk te verklaren.

Betreffende X2 als derde belanghebbende

34. In ieder geval beslist de Geschillenkamer dat X2 heeft aangetoond dat haar belangen mogelijk kunnen worden geschaad door deze procedure ten gronde. Zij heeft namelijk een belang bij de publiekelijke raadpleegbaarheid van de verplaatsingen van de betrokken helikopter (haar eigendom) en bij de veiligheid en de rechten van haar werknemers.

Betreffende het vermeende misbruik van recht

35. De verweerder stelt dat de tussenkomst van X2 een rechtsmisbruik vormt.³⁶ Zij zou pogen de procedure voor de Geschillenkamer te instrumentaliseren om te vermijden dat onregelmatigheden betreffende het gebruik van haar helikopter aan het licht zouden komen.³⁷
36. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat voor “er voor het bewijs dat er sprake is van misbruik enerzijds een geheel van objectieve omstandigheden vereist is waaruit blijkt dat

³⁵ Hof van Beroep van Brussel, Sectie Marktenhof, 8 juni 2022, 2022/AR/42, punt 20; Oorspronkelijke versie: “En effet, l'examen de la recevabilité des plaintes est attribué, par les articles 58 à 62 de la LCA, au seul service de première ligne de l'APD. Des lors que le service de première ligne a décidé que la plainte était recevable, il s'est également prononcé, ne fut-ce qu'implicitement, sur la compétence de l'APD pour trancher ce différend. Il appartenait aux requérantes d'envisager à ce moment l'opportunité d'introduire un éventuel recours devant le Conseil d'Etat à l'encontre de cette décision, ce qui ne semble pas avoir été fait.”

³⁶ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 56.

³⁷ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 55.

in weerwil van de formele naleving van de door de Unieregeling opgelegde voorwaarden het door deze regeling beoogde doel niet is bereikt, en anderzijds een subjectief element, namelijk de bedoeling van de betrokkene om een door de Unieregeling toegekend voordeel te verkrijgen door kunstmatig de voorwaarden te creëren waaronder het recht op dat voordeel ontstaat.”³⁸ Er moet worden vastgesteld dat er “sprake is van opzettelijk misbruik”.³⁹

37. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder *in casu* niet aantoont dat X2 rechtsmisbruik zou hebben gepleegd. Vooreerst specificeert de verweerder niet duidelijk van welk recht of voordeel X2 misbruik zou pogen te maken. Voor zover X2 misbruik zou pogen te maken van haar recht om als derde belanghebbende tussen te komen in de procedure, toont de verweerder niet aan dat het door deze regeling beoogde doel niet is bereikt, noch dat X2 de opzet zou hebben om dit voordeel te verkrijgen door kunstmatig de voorwaarden te creëren waaronder het recht op dat voordeel ontstaat.

38. In ieder geval, merkt de Geschillenkamer op dat de eerste klager en X2 samen concluderen, zodat deze vraag geen materiele invloed heeft op de inhoudelijke beoordeling van het dossier. Wanneer de Geschillenkamer in deze beslissing verwijst naar de conclusies van “de eerste klager”, moet worden begrepen dat X2 dezelfde argumenten maakt.

II.4. Betreffende het materieel toepassingsgebied van de AVG

II.4.1. Standpunt van de klagers

39. Over het feit dat de contactgegevens van de eerste klager persoonsgegevens zijn kan er volgens de eerste klager geen discussie bestaan.⁴⁰ Hij stelt dat de vluchtgegevens van de helikopter informatie zijn over een identificeerbare persoon. Het staartnummer [registernummer] zou een identifier zijn waarbij [deel van registernummer]” voor de eerste drie letters van [REDACTED] staat. Voorts zouden de locatiegegevens en de tijdstippen van opstijgen en landen tevens voorbeelden zijn die in de definitie van artikel 4.1 AVG zijn opgenomen, en waaruit de identiteit van de eerste klager kunnen worden afgeleid.⁴¹ De vluchtgegevens omvatten in deze zin ook informatie over de eerste klager, namelijk zijn locaties, routeinformatie, tijdstippen van stijgen en landen, zijn activiteiten en zijn economische activiteit.⁴²

³⁸ HvJ 19 maart 2026, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, *Brillen Rottler GmbH & Co. KG tegen TC*, punt 36.

³⁹ HvJ 19 maart 2026, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, *Brillen Rottler GmbH & Co. KG tegen TC*, punt 40.

⁴⁰ Syntheseconclusie van de klagers, punt 49.

⁴¹ Syntheseconclusie van de klagers, punt 52.

⁴² Syntheseconclusie van de klagers, punt 54.

40. De eerste klager stelt dat de betrokken gegevens bovendien “over” hem zijn. Hoewel de gegevens in eerste instantie betrekking hebben op de helikopter, onderstreept de eerste klager dat die helikopter “veelvuldig” door hem wordt gebruikt, en dat deze helikopter mede onder zijn beheer staat. De eerste klager stelt dat hij “altijd” meevliegt in de helikopter, wat in de praktijk neerkomt op 95% van de vluchten.⁴³ De verwerking van deze gegevens kan worden gebruikt om kennis te nemen van de activiteiten van de eerste klager.⁴⁴
41. Volgens de eerste klager is hij indirect identificeerbaar door de vluchtgegevens te combineren met gemakkelijk vindbare publiekelijke informatie.⁴⁵ Hierdoor zouden de vluchtgegevens kwalificeren als persoonsgegevens voor de verweerder, voor haar klanten, en voor het brede publiek.⁴⁶ Betreffende de identificeerbaarheid door het brede publiek, stelt de eerste klager dat eenieder die de website van [het platform van de verweerder] bezoekt, beschikt over redelijke middelen om de eerste klager te identificeren op basis van publiekelijk beschikbare informatie.⁴⁷ De verweerder zelf heeft bijkomende mogelijkheden om de eerste klager te identificeren op basis van haar eigen databank van eigenaarsinformatie.⁴⁸ Dit zou ook gelden voor de klanten van de verweerder.⁴⁹
42. Daarbovenop stelt de eerste klager dat de verweerder zelf erkent dat de AVG op haar van toepassing is in haar privacyverklaring en in haar communicatie met de klagers.⁵⁰

II.4.2. Standpunt van de verweerder

43. De verweerder stelt dat er “niet, of amper,” sprake is van enige verwerking van persoonsgegevens.⁵¹
44. De verweerder verwijst in dit verband naar persartikels, volgens dewelke X2 zou hebben verklaard dat het gebruik van de helikopter nodig is “voor [REDACTED],” namelijk om [REDACTED],⁵² hetgeen volgens X2 “noodzakelijk [zou] zijn voor de bedrijfsvoering”⁵³. De verweerder stelt dat deze activiteiten bedrijfsactiviteiten zijn die verbonden zijn met een brede reeks

⁴³ Reactie van de klagers op 10 juli 2026 op de PV van de Hoorzitting op 17 juni 2026.

⁴⁴ Syntheseconclusie van de klagers, punt 55.

⁴⁵ Syntheseconclusie van de klagers, punt 56.

⁴⁶ Syntheseconclusie van de klagers, punt 65.

⁴⁷ Syntheseconclusie van de klagers, punten 68-70.

⁴⁸ Syntheseconclusie van de klagers, punten 71-73.

⁴⁹ Syntheseconclusie van de klagers, punten 74-75.

⁵⁰ Syntheseconclusie van de klagers, punten 81-85.

⁵¹ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 66.

⁵² Syntheseconclusie van de verweerder, punt 69; stuk 2 van de syntheseconclusies van de verweerder.

⁵³ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 69; stuk 3 van de syntheseconclusies van de verweerder.

personen, zonder dat daaruit volgt dat de verplaatsingen van de eerste klager kunnen worden afgeleid uit de gegevens van de helikopter.⁵⁴

45. Het feit dat de verweerder de contactgegevens van de eerste klager in haar databank van eigenaarsinformatie verwerkt heeft volgens de verweerder niet als gevolg dat de vluchtgegevens persoonsgegevens zijn. De twee databanken zouden namelijk door afzonderlijke teams beheerd worden, en technische en organisatorische maatregelen beperken de mogelijkheid voor één persoon die op één product werkt om toegang te krijgen tot de gegevens van een ander product.⁵⁵
46. Het feit dat de kranten [...] of [...] een verband zouden hebben gelegd tussen de helikopter en de eerste klager zou volgens de verweerder onvoldoende zijn om te beschouwen dat de vluchtgegevens een voor de verweerder identificeerbare persoon betreffen.⁵⁶ Dit zou een diepgaand onderzoek hebben vereist, en de verweerder heeft – als een entiteit gebaseerd in [REDACTED] – beperkte mogelijkheden om kennis te nemen van informatie in de Nederlandse taal. De verweerder stelt dat zij niet kon verondersteld worden hiervan op de hoogte te zijn.⁵⁷
47. Voorts stelt de verweerder dat de argumenten van de eerste klager berusten op de veronderstelling dat hij systematisch (of bijna systematisch) aan boord is van de vluchten die worden uitgevoerd door de betrokken helikopter. Volgens de verweerder is het echter onredelijk te verwachten dat zij ervan zou uitgaan dat elke verplaatsing van een bedrijfsvoertuig betrekking heeft op een met die onderneming verbonden natuurlijke persoon, laat staan op een specifieke natuurlijke persoon. De verweerder zou op geen enkele wijze redelijkerwijs kunnen vaststellen of het door een of meer personen wordt gebruikt.
48. Betreffende de identificatie van de eerste klager door haar klanten, stelt de verweerder dat de redenering van het Hof van Justitie in het *Scania* arrest enkel van toepassing is op situaties waarin een verstreckende partij weet of had moeten weten, op een voorspelbare en bewezen manier, dat de verstrekking van de persoonsgegevens aan een derde ontvanger, de identificatie van een natuurlijke persoon mogelijk zou maken.⁵⁸
49. Tenslotte stelt de verweerder dat de toepasselijkheid van de AVG een objectieve beoordeling vereist. De briefwisseling tussen de verweerder en de eerste klager, waarin de verweerder zou erkennen dat de AVG van toepassing is, mag niet bepalend zijn.⁵⁹ De

⁵⁴ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 69.

⁵⁵ Syntheseconclusie verweerder, punt 75.

⁵⁶ Syntheseconclusie verweerder, punt 78-79 en 95.

⁵⁷ Syntheseconclusie verweerder, punten 93-98.

⁵⁸ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 113.

⁵⁹ Syntheseconclusie verweerder, punt 144.

privacyverklaring van de verweerder zou irrelevant zijn, aangezien deze uitsluitend betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens betreffende gebruikers van de website van [het platform van de verweerder].⁶⁰

II.4.3. Oordeel van de Geschillenkamer

Betreffende het materieel toepassingsgebied van de AVG

50. Overeenkomstig artikel 2.1 AVG is de verordening van toepassing op de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking, alsmede op de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen.
51. Artikel 4.1 AVG definieert “persoonsgegevens” als “alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (“de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd”.
52. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het gebruik van de woorden “alle informatie” in de definitie van het begrip “persoonsgegevens” wijst op de bedoeling van de Uniewetgever om een ruime betekenis te geven aan dit begrip, dat zich potentieel uitstrekt tot elk soort informatie.⁶¹ Informatie betreft een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon wanneer die informatie wegens haar inhoud, doel of gevolg gelieerd is aan een identificeerbare persoon.⁶²

Betreffende de gegevens in het [product van de verweerder]

53. In het [product van de verweerder], verwerkte de verweerder de contactgegevens van de vertegenwoordiger van de eigenaar van het luchtvaartuig. *In casu* is de eigenaar X2, een rechtspersoon, en is de vertegenwoordiger van X2 de eerste klager, een natuurlijke persoon. De verweerder verwerkte de contactgegevens van de eerste klager, namelijk zijn naam, telefoonnummer en e-mailadres. Op basis hiervan is de eerste klager rechtstreeks geïdentificeerd. De verweerder betwist niet dat deze gegevens persoonsgegevens betreffen.

Vluchtgegevens: Identificeerbaarheid van de eerste klager door de verweerder

54. Dat de eerste klager rechtstreeks wordt geïdentificeerd in het [product van de verweerder] wordt hierboven vastgesteld. De verweerder stelt echter dat haar gegevensverwerking in

⁶⁰ Syntheseconclusie verweerder, punt 146.

⁶¹ HvJ 4 september 2025, C-413/23 P, ECLI:EU:C:2025:645, *Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming tegen Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*, punt 54 en aldaar aangehaalde rechtspraak.

⁶² HvJ 4 september 2025, C-413/23 P, ECLI:EU:C:2025:645, *Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming tegen Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*, punt 55 en aldaar aangehaalde rechtspraak.

het [product van de verweerder] afzonderlijk moet worden beschouwd van haar gegevensverwerking op [het platform van de verweerder] van de vluchtgegevens. Hierdoor zou het risico op identificatie van de eerste klager met betrekking tot de vluchtgegevens met gebruik van de eigenaarsgegevens onbestaand of onbeduidend zijn. Deze twee databanken zouden namelijk door afzonderlijke teams worden beheerd, en technische en organisatorische maatregelen zouden de mogelijkheid beperken voor één persoon die op één product werkt om toegang te krijgen tot de gegevens in een ander product.⁶³ De Geschillenkamer volgt deze redenering niet, omwille van de hiernavolgende redenen.

55. Overweging 26 van de AVG bepaalt dat “Om te bepalen of een natuurlijke persoon identificeerbaar is, moet rekening worden gehouden met alle middelen waarvan redelijkerwijs valt te verwachten dat zij worden gebruikt door de verwerkingsverantwoordelijke of door een andere persoon om de natuurlijke persoon direct of indirect te identificeren”.
56. Het Hof van Justitie heeft bijvoorbeeld geoordeeld dat een dynamisch IP-adres een persoonsgegeven is voor degene die ze verwerkt, indien deze entiteit beschikt over wettige middelen waarmee hij de betrokken persoon kan identificeren aan de hand van extra informatie die beschikbaar is bij een derde.⁶⁴ Het dynamische IP-adres is echter geen persoonsgegeven indien de identificatie van de betrokkene bij de wet verboden wordt of in de praktijk ondoenlijk is, bijvoorbeeld omdat zij – gelet op de vereiste tijd, kosten en mankracht – een excessieve inspanning vergt, zodat het gevaar voor identificatie in werkelijkheid onbeduidend lijkt.⁶⁵
57. Voorts heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat voertuigidentificatienummers (hierna “VIN’s”) kunnen worden beschouwd als persoonsgegevens wanneer entiteiten redelijkerwijs kunnen beschikken over middelen waarmee een VIN kan worden gekoppeld aan een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon. Dit is volgens het Hof van Justitie ook mogelijk wanneer het voertuig waaraan dit VIN is toegekend niet aan een natuurlijke persoon toebehoort.⁶⁶
58. In *OC t. Commissie* heeft het Hof zich, met betrekking tot een persbericht dat een aantal aanwijzingen bevatte over een persoon zonder deze bij naam te noemen, niet beperkt tot de vaststelling dat het orgaan van de Unie dat dit persbericht had gepubliceerd, beschikte over alle informatie aan de hand waarvan die persoon kon worden geïdentificeerd, maar

⁶³ Syntheseconclusie verweerder, punten 91-92.

⁶⁴ HvJ 19 oktober 2016, C-582/14, ECLI:EU:C:2016:779, *Patrick Breyer tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 49; HvJ 17 juni 2021, C-597/19, ECLI:EU:C:2021:492, *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited tegen Telenet BVBA*, punten 102-104.

⁶⁵ HvJ 19 oktober 2016, C-582/14, ECLI:EU:C:2016:779, *Patrick Breyer tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 46.

⁶⁶ Zie in deze zin HvJ 9 november 2023, C-319/22, ECLI:EU:C:2023:837, *Gesamtverband Autoteile-Handel eV tegen Scania CV AB*, punt 49.

heeft het Hof onderzocht of de vermeldingen in dat persbericht het betrokken publiek redelijkerwijs in staat stelden om die persoon te identificeren, met name aan de hand van een combinatie van die vermeldingen met op internet beschikbare informatie.⁶⁷

59. De Geschillenkamer merkt in deze context op dat de Zweedse Gegevensbeschermingsautoriteit in een vergelijkbaar dossier heeft geoordeeld dat registratienummers van vliegtuigen persoonsgegevens kunnen vormen zolang er middelen bestaan om de betreffende persoon te identificeren.⁶⁸ Zelfs indien de verwerkingsverantwoordelijke (in casu Z2) zelf niet in staat was om met de door haar verwerkte informatie de betreffende persoon te identificeren, oordeelde de Zweedse autoriteit dat er informatie in het bezit van derden kan zijn die een dergelijke identificatie mogelijk maakt.⁶⁹ De Zweedse autoriteit hield specifiek rekening met het feit dat publiekelijke luchtvaartuigregisters – vergelijkbaar met het Belgische Luchtvaartuigregister – bestaan. Dit alleen al volstaat volgens de Zweedse autoriteit om vast te stellen dat registratienummers van luchtvaartuigen persoonsgegevens zijn, omdat de nationale luchtvaartuigregisters informatie bevatten die, in combinatie met de op Z2 gepubliceerde informatie, kan worden gebruikt om individuele betrokkenen te identificeren.⁷⁰

60. De Zweedse autoriteit oordeelt bovendien dat de definitie van persoonsgegevens ook kan strekken naar registratienummers van luchtvaartuigen die het eigendom zijn van rechtspersonen, met name wanneer dat luchtvaartuig uitsluitend door één persoon binnen een bedrijf wordt gebruikt, of wanneer het een algemeen bekend feit is een bepaalde persoon het luchtvaartuig gebruikt.⁷¹

61. De Zweedse autoriteit heeft in dit dossier gebruikt gemaakt van het coherentiemechanisme in de AVG, met als betrokken autoriteiten de gegevensbeschermingsautoriteiten van Polen, Duitsland, Slowakije, Nederland, Letland, Italië, Frankrijk, Denemarken, Hongarije, Portugal, Oostenrijk, Finland, Spanje en Cyprus.⁷² Deze toepassing van de AVG betreft derhalve een coherent standpunt dat wordt gedragen door de Europese gegevensbeschermingsautoriteiten.

⁶⁷ HvJ 7 maart 2024, C-479/22 P, EU:C:2024:215, OC t. Europese Commissie, punten, 52-64; HvJ 4 september 2025, C-413/23 P, ECLI:EU:C:2025:645, Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming tegen Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, punt 81.

⁶⁸ Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, hier beschikbaar: < https://www.edpb.europa.eu/system/files/2025-08/se-2025-06-decision-public_0.pdf >, pagina 13.

⁶⁹ Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, pagina 13; HvJ 9 november 2023, C-319/22, ECLI:EU:C:2023:837, Gesamtverband Autoteile-Handel eV tegen Scania CV AB, punten 46-50.

⁷⁰ Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, pagina 13.

⁷¹ Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, pagina's 13-14.

⁷² Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, pagina 4.

62. De Geschillenkamer past de voorgaande rechtspraak toe op het onderhavige geschil en houdt rekening met de voormelde beslissing van de Zweedse Gegevensbeschermingsautoriteit gelet op het belang van de coherente toepassing van de AVG in de Unie.
63. De verweerder verwerkt *in casu* een groot aantal gegevens betreffende de eerste klager. In [het platform van de verweerder] verwerkt de verweerder gegevens die zij via ADS-B Out signalen van het luchtvaartuig [registernummer] verzameld, waaronder: identificatie van het luchtvaartuig, positie en navigatie, tijd, snelheid en richting.⁷³ In het [product van de verweerder] verwerkt de verweerder meer informatie over het luchtvaartuig, zoals het merk, type, serienummer, ouderdom, en de huidige en verleden eigenaars. Hierbij verwerkt de verweerder ook de contactgegevens van de eigenaar van het luchtvaartuig, en, *in casu*, de contactgegevens van de eerste klager (naam, telefoonnummer en emailadres).
64. Op basis van deze feiten, oordeelt de Geschillenkamer in eerste orde dat de verweerder beschikt over de middelen om de vluchtgegevens aan de eerste klager te koppelen. De verweerder beschikte immers over de rechtstreekse identiteitsgegevens van de eerste klager, en deze gegevens worden door de verweerder zelf in verband gebracht met de vluchtgegevens van het luchtvaartuig [registernummer] in het [product van de verweerder]. Derhalve oordeelt de Geschillenkamer dat de vluchtgegevens van [registernummer] als persoonsgegevens dienen te worden aangemerkt.⁷⁴
65. In tweede orde, en ten overvloede, merkt de Geschillenkamer op dat de verweerder op basis van de verwerkte gegevens redelijkerwijs in staat is om de eerste klager te identificeren, met name aan de hand van een combinatie van die gegevens met op internet beschikbare informatie.⁷⁵ De verweerder verwijst met name naar drie persartikels op het internet waarin het betrokken luchtvaartuig expliciet wordt verbonden aan de eerste klager.⁷⁶ De feiten in het dossier wijzen er tenslotte op dat de verweerder de eerste klager niet alleen redelijkerwijs *kon* identificeren, maar dat zij de eerste klager in de praktijk ook *heeft* geïdentificeerd. Zij verzamelde namelijk de rechtstreekse contactgegevens van de eerste klager via de website van X2.⁷⁷ Dat zij de eerste klager daarbij als contactpersoon beschouwde, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. De eerste klager werd immers in verband gebracht met de vluchtgegevens van [registernummer].

⁷³ Syntheseconclusies van de verweerder, punt 9; Stuk 1 bij de syntheseconclusies van de verweerder.

⁷⁴ Zie in deze zin HvJ 9 november 2023, C-319/22, ECLI:EU:C:2023:837, Gesamtverband Autoteile-Handel eV tegen Scania CV AB, punt 49; Conclusie van advocaat-generaal M. Campos Sánchez-Bordona van 4 mei 2023, C-319/22, ECLI:EU:C:2023:385, punten 34 en 41.

⁷⁵ Zie HvJ 7 maart 2024, C-479/22 P, EU:C:2024:215, OC t. Europese Commissie, punten, 52-64.

⁷⁶ Stukken 2-3 bij de syntheseconclusies van de verweerder.

⁷⁷ Syntheseconclusies van de verweerder, punt 21; e-mail van de verweerder naar de eerste klager op 7 augustus 2024.

66. Het argument van de verweerder waarin zij stelt dat [het platform van de verweerder] en het [product van de verweerder] door twee afzonderlijke teams in haar organisatie worden beheerd kan niet worden gevolgd. De relevante rechtspersoon voor de beoordeling van de identificeerbaarheid van de betrokkene is de verwerkingsverantwoordelijke, en niet een interne team van de verwerkingsverantwoordelijke. Aldus is identificeerbaarheid van de eerste klager door een bepaald team binnen de verweerder is niet relevant voor de beoordeling of de eerste klager kan worden geïdentificeerd door de verweerder als verwerkingsverantwoordelijke.
67. In ieder geval faalt dit argument in feite, aangezien de verweerder geen concrete informatie verstrekt over welke technische en organisatorische maatregelen zouden kunnen waarborgen dat haar afzonderlijke teams geen toegang zouden kunnen krijgen tot de andere databases. Bovendien merkt de Geschillenkamer op dat de gegevens op [het platform van de verweerder] publiekelijk beschikbaar zijn, zodat de medewerkers in het team voor de database van eigenaarsinformatie zeer eenvoudigweg toegang zouden kunnen krijgen naar de vluchtgegevens. Derhalve is de aangehaalde scheiding tussen teams binnen de verweerder artificieel.
68. Ten slotte wijst de Geschillenkamer er op dat het feit dat de betrokken gegevens in eerste instantie gegevens zijn over (de verplaatsingen van) een luchtvaartuig, niet wegneemt dat deze gegevens als persoonsgegevens kunnen worden beschouwd. Zo oordeelde het Hof van Justitie, bijvoorbeeld, dat VIN nummers als persoonsgegevens kunnen worden beschouwd. Dit is volgens het Hof van Justitie ook mogelijk wanneer het voertuig waaraan dit VIN is toegekend niet aan een natuurlijke persoon toebehoort.⁷⁸ In het onderhavige geval bestaan er openbare databanken op basis waarvan het registratienummer van de helikopter in verband kan worden gebracht met de klager. Zo kan eenieder via het Belgische Luchtvaartregister nagaan dat de helikopter met registernummer [registernummer] verbonden is met X2 en een luchthaven te [...].⁷⁹ Een opzoeking van X2 op de openbare Balanscentrale van de Nationale Bank van België geeft weer dat de bestuurder van X2, Z1, wordt vertegenwoordigd door X1 te [...].⁸⁰
69. Bovendien stelt de Geschillenkamer vast dat beide omstandigheden waaronder de Zweedse autoriteit van oordeel is dat een registratienummer van een luchtvaartuig van een rechtspersoon een persoonsgegeven kan zijn – namelijk dat de betrokkene de enige persoon is die het luchtvaartuig gebruikt, of wanneer het een algemeen bekend feit is een

⁷⁸ Zie in deze zin HvJ 9 november 2023, C-319/22, ECLI:EU:C:2023:837, Gesamtverband Autoteile-Handel eV tegen Scania CV AB, punt 49.

⁷⁹ Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, Belgisch Luchtvaartregister, Beschikbaar via <<https://es.mobilit.fgov.be/aircraft-registry/main/search?lang=nl>>, geraadpleegd op 10 juli 2026.

⁸⁰ Nationale Bank van België, Balanscentrale, beschikbaar via <<https://consult.cbso.nbb.be/consult-enterprise>>, geraadpleegd op 10 juli 2026.

bepaalde persoon het luchtvaartuig gebruikt⁸¹ – in het onderhavige geval vervuld zijn. De eerste klager stelt namelijk dat hij “altijd” meevliegt in de helikopter, wat in de praktijk volgens hem neerkomt op 95% van de vluchten.⁸² Daarnaast volgt klaarblijkelijk uit de persartikels over het gebruik van de betrokken helikopter door de eerste klager, dat zijn gebruik van de helikopter algemeen bekend is, en dat deze informatie daadwerkelijk leidde tot subjectieve en objectieve beoordelingen over de eerste klager. In deze zin zijn de betrokken gegevens “over” de eerste klager.

Vluchtgegevens: Identificeerbaarheid van de eerste klager door derden

70. Naast de identificeerbaarheid van de eerste klager door de verweerder zelf, is het relevant om na te gaan of de verweerder redelijkerwijs kon verwachten dat derde partijen de eerste klager zouden kunnen identificeren op basis van de gegevens in [het platform van de verweerder] en/of het [product van de verweerder].
71. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat om te bepalen of een natuurlijke persoon direct of indirect identificeerbaar is, er moet worden gekeken naar alle middelen waarvan mag worden aangenomen dat zij redelijkerwijs door degene die voor de verwerking verantwoordelijk is, in de zin van artikel 4.7 AVG, dan wel door enige andere persoon kunnen worden ingezet om deze persoon te identificeren, zonder dat vereist is dat alle informatie aan de hand waarvan de betrokken persoon kan worden geïdentificeerd, bij een en dezelfde entiteit berust.⁸³
72. In *OC tegen Europese Commissie* heeft het Hof van Justitie onderzocht of de vermeldingen in een persbericht het betrokken publiek redelijkerwijs in staat stelden om een persoon te identificeren aan de hand van een combinatie van het persbericht met op internet beschikbare informatie.⁸⁴
73. De verweerder erkent dat het mogelijk is voor haar klanten om toegang te krijgen tot zowel de informatie op [het platform van de verweerder] als op het [product van de verweerder].⁸⁵ Bij het opzoeken van [registernummer] krijgt de website bezoeker van [het platform van de verweerder] een overzicht van de gegevens van de betrokken helikopter. Wanneer er wordt geklikt op [...], wordt de gebruiker herleidt naar een voorstel van meer informatie, inclusief [...]. Bij het klikken op [...], wordt de gebruiker herleidt naar de [website-link]. Aldus stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder een verband maakt tussen de gegevens

⁸¹ Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, paginas 13-14.

⁸² Reactie van de klagers op 10 juli 2026 op de PV van de Hoorzitting op 17 juni 2026.

⁸³ HvJ 9 november 2023, C-319/22, ECLI:EU:C:2023:837, Gesamtverband Autoteile-Handel eV tegen Scania CV AB, punt 45.

⁸⁴ HvJ 7 maart 2024, C-479/22 P, EU:C:2024:215, *OC t. Europese Commissie*, punten, 52-64; HvJ 4 september 2025, C-413/23 P, ECLI:EU:C:2025:645, *Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming tegen Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad*, punt 81

⁸⁵ Syntheseconclusies van de verweerder, punt 17.

in [het platform van de verweerder] en de contactgegevens van de eerste klager in het [product van de verweerder].⁸⁶ Zo faciliteert zij de identificatie van de eerste klager.

74. Derhalve, had de verweerder redelijkerwijs moeten weten dat de contactgegevens van de eerste klager in het [product van de verweerder] zouden kunnen worden gebruikt door haar klanten om de eerste klager te identificeren.

75. Bovendien herinnert de Geschillenkamer eraan dat de verweerder stelt dat zij de contactgegevens van de eerste klager zelf verzamelde uit openbare bronnen zoals het Belgische Luchtvaartregister. Aldus had zij redelijkerwijs kunnen verwachten dat andere personen deze zelfde opzoeken zouden kunnen uitvoeren om de eerste klager te kunnen identificeren. De Geschillenkamer verwijst in dit verband naar punt 68 van deze beslissing, waaruit duidelijk volgt dat de klager minstens kon worden geïdentificeerd op basis van een combinatie van het Belgische Luchtvaartregister en de balanscentrale van de Nationale Bank van België. De identificeerbaarheid van de klager door derden wordt bijkomend bevestigd door het feit dat derde partijen de eerste klager in de praktijk daadwerkelijk identificeerden op basis van de gegevens in [het platform van de verweerder], zoals duidelijk volgt uit de persartikels waarnaar de verweerder verwijst in haar conclusies.

Conclusie

76. Gelet op het bovenstaande, oordeelt de Geschillenkamer dat de betreffende gegevens in [het platform van de verweerder] en het [product van de verweerder] dienen te worden beschouwd als persoonsgegevens over de eerste klager.

II.5. Het territoriale toepassingsgebied van de AVG

II.5.1. Standpunt van de klagers

77. De eerste klager stelt dat de onderhavige gegevensverwerking binnen het territoriale toepassingsgebied van de AVG valt omdat dat de verweerder zowel diensten aanbiedt aan betrokkenen die zich in de Unie bevinden,⁸⁷ als het gedrag van betrokkenen in de Unie monitort.⁸⁸

⁸⁶ Zie in deze zin de syntheseconclusie van de klagers, punt 14.

⁸⁷ Syntheseconclusie van de klagers, punten 92-95.

⁸⁸ Syntheseconclusie van de klagers, punten 96-101.

II.5.2. Standpunt van de verweerder

78. De verweerder stelt dat de gegevensverwerking buiten het territoriale toepassingsgebied van de AVG valt.⁸⁹ Ten eerste heeft de verweerder geen vestiging in de EU, waardoor artikel 3.1 AVG niet van toepassing is. Voorts zou de verweerder geen goederen of diensten aan betrokkenen aanbieden die zouden leiden tot de verwerking van hun vluchtinformatie of eigenaarsinformatie, waardoor ook artikel 3.2.a) AVG niet van toepassing is. Ten derde stelt de verweerder niet bij enige verwerking betrokken te zijn die verband houdt met het monitoren van het gedrag van betrokkenen die zich in de EU bevinden, waardoor artikel 3.2.b) AVG niet van toepassing is. Dit laatste volgt volgens de verweerder uit het feit dat de vluchtgegevens niet als persoonsgegevens kunnen worden aangemerkt.⁹⁰

II.5.3. Oordeel van de Geschillenkamer

79. De Geschillenkamer merkt op dat er geen discussie bestaat over de toepasbaarheid van artikel 3.1 AVG. Beide partijen stellen dat dit artikel niet van toepassing is. Daarentegen merkt de Geschillenkamer op dat de eerste klager stelt dat zowel artikel 3.2.a) AVG als 3.2.b) AVG van toepassing zijn. De verweerder stelt dat geen van beiden van toepassing is.
80. Artikel 3.2.b) AVG bepaalt dat de AVG van toepassing is op de verwerking van persoonsgegevens van betrokkenen die zich in de Unie bevinden, door een niet in de Unie gevestigde verwerkingsverantwoordelijke of verwerker, wanneer de verwerking verband houdt met het monitoren van hun gedrag, voor zover dit gedrag in de Unie plaatsvindt.
81. Het begrip “monitoren van gedrag” wordt verder toegelicht in overweging 24 van de AVG. Deze overweging bepaalt dat: “Om uit te maken of een verwerking kan worden beschouwd als controle van het gedrag van betrokkenen, dient te worden vastgesteld of natuurlijke personen op het internet worden gevolgd, en onder meer of in dat verband eventueel persoonsgegevensverwerkingstechnieken worden gebruikt waarbij een profiel wordt opgesteld van een natuurlijke persoon, in het bijzonder om besluiten ten aanzien van hem te nemen of om zijn persoonlijke voorkeuren, gedragingen en attitudes te analyseren of te voorspellen.” Hoewel overweging 24 verband houdt met het monitoren van gedrag door een persoon op het internet te volgen, is het EDPB van mening dat volgen via andere soorten netwerken of technologieën waarbij persoonsgegevens worden verwerkt, ook in aanmerking moet worden genomen bij het bepalen of bij een verwerkingsactiviteit gedrag

⁸⁹ Syntheseconclusie verweerder, punt 136.

⁹⁰ Syntheseconclusie verweerder, punt 139.

wordt gemonitord.⁹¹ Het EDPB verwijst uitdrukkelijk naar geolokalisatieactiviteiten als een voorbeeld van dergelijk monitoren.⁹²

82. De Geschillenkamer oordeelt dat de gegevensverwerking door de verweerder dient te worden aangemerkt als monitoren van gedrag van betrokkenen in de Unie in de zin van artikel 3.2.b) AVG. De vluchtgegevens op [het platform van de verweerder] maken het mogelijk om de historische en realtime verplaatsingen van de eerste klager te volgen. Deze gegevens verschaffen inzichten in vertrek- en aankomst locaties en patronen in de verplaatsingen van de eerste klager. Op basis van deze informatie kan een profiel worden opgesteld van de eerste klager waaruit zijn gedragspatronen kunnen worden afgeleid. Dit maakt een systematische analyse van het gedrag van de eerste klager mogelijk.

83. Gelet op het voorafgaande oordeelt de Geschillenkamer dat de AVG overeenkomstig artikel 3.2.b) AVG van toepassing is op de onderhavige gegevensverwerking.

II.6. Rechtmatigheid van de verwerking (artikelen 5.1.a) en 6 AVG)

II.6.1. Standpunt van de klagers

84. De eerste klager stelt dat de verweerder niet over een rechtsgrond beschikt om de vluchtgegevens te verwerken.⁹³ Meer bepaald, stelt de eerste klager dat de verweerder zich niet kan beroepen op een gerechtvaardigd belang overeenkomstig artikel 6.1.f) AVG omdat dat het commercieel belang van de verweerder *in casu* niet rechtmatig is, er minder ingrijpende alternatieven bestaan om de beweerdde belangen te dienen, en de belangen van de eerste klager zwaarder wegen dan die van de verweerder. Hierdoor stelt de eerste klager dat de verweerder artikelen 5.1.a), 5.2 en 6 heeft geschonden.⁹⁴

II.6.2. Standpunt van de verweerder

85. Om te beginnen, herhaalt de verweerder haar standpunt dat de gegevens met betrekking tot luchtvaartuigen niet als persoonsgegevens kunnen worden beschouwd. Indien de Geschillenkamer deze gegevens wel als persoonsgegevens beschouwt, stelt de verweerder dat zij zich overeenkomstig artikel 6.1.f) AVG kan beroepen op een gerechtvaardigd belang van de verweerder en van alle entiteiten in de luchtvaartindustrie om de juiste informatie te beschikken over vluchtbewegingen “voor veiligheidsredenen (om incidenten te kunnen opsporen of om de status van een luchtvaartuig te kunnen

⁹¹ EDPB, 12 november 2021, Richtsnoeren 3/2018 over het territoriale toepassingsgebied van de AVG (artikel 3), Versie 2.0, pagina 22.

⁹² EDPB, 12 november 2021, Richtsnoeren 3/2018 over het territoriale toepassingsgebied van de AVG (artikel 3), Versie 2.0, pagina 22.

⁹³ Syntheseconclusie van de klagers, punt 103.

⁹⁴ Syntheseconclusie van de klagers, punt 103-127.

bepalen op basis van historische en huidige, real-time bewegingen) of voor een gepaste dienstverlening (bijvoorbeeld om een correcte onderhoud te kunnen uitvoeren op een luchtvaartuig)".⁹⁵ Bovendien, stelt de verweerder, zijn er dwingende gerechtvaardigde gronden om nauwkeurige en volledige informatie ter beschikking te stellen van vluchtbewegingen. Het alternatief zou het risico met zich meebrengen van veiligheidsproblemen zoals botsingen tussen luchtvaartuigen.⁹⁶ Daarnaast zou [het platform van de verweerder] volgens de verweerder een cruciale bron zijn voor journalistieke doeleinden, humanitaire doeleinden,⁹⁷ defensiedoeleinden,⁹⁸ en voor onderzoek.⁹⁹

86. In ieder geval, stelt de verweerder, bevindt de informatie met betrekking tot luchtvaartuigen zich reeds in het publieke domein.¹⁰⁰

II.6.3. Oordeel van de Geschillenkamer

87. De rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens vereist dat aan ten minste één van de voorwaarden in artikel 6.1.a) tot en met f), van de AVG is voldaan.

88. *In casu* beroept de verweerder zich op de rechtsgrond in artikel 6.1.f) AVG. Volgens artikel 6.1.f) AVG, is de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig voor zover die noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen.

89. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat artikel 6.1.f) AVG drie cumulatieve voorwaarden bevat waaraan moet zijn voldaan wil een verwerking van persoonsgegevens rechtmatig zijn, namelijk ten eerste de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, ten tweede de noodzaak van de verwerking van de persoonsgegevens voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang, en ten derde de voorwaarde dat de belangen of de fundamentele vrijheden en de grondrechten van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of een derde.¹⁰¹

⁹⁵ Syntheseconclusie verweerder, punt 151.

⁹⁶ Syntheseconclusie verweerder, punt 152-153.

⁹⁷ Syntheseconclusie verweerder, punt 154.

⁹⁸ Syntheseconclusie verweerder, punt 156.

⁹⁹ Syntheseconclusie verweerder, punt 155.

¹⁰⁰ Syntheseconclusie verweerder, punt 157.

¹⁰¹ HvJ 4 oktober 2024, C-621/22, ECLI:EU:C:2024:858, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond tegen Autoriteit Persoonsgegevens*, punt 37.

90. Wat ten eerste de voorwaarde van de behartiging van een “gerechtvaardigd belang” betreft, benadrukt het Hof van Justitie dat een breed scala aan belangen in beginsel als gerechtvaardigd kan worden beschouwd.¹⁰² De verweerder beroept zich op haar eigen belang en op het belang van alle entiteiten in de luchtvaartindustrie om de juiste informatie te beschikken over vluchtbewegingen “voor veiligheidsredenen (om incidenten te kunnen opsporen of om de status van een luchtvaartuig te kunnen bepalen op basis van historische en huidige, real-time bewegingen) of voor een gepaste dienstverlening (bijvoorbeeld om een correcte onderhoud te kunnen uitvoeren op een luchtvaartuig)”.¹⁰³ Bovendien, stelt de verweerder, zijn er dwingende gerechtvaardigde gronden om nauwkeurige en volledige informatie ter beschikking te stellen van vluchtbewegingen. Het alternatief zou het risico met zich meebrengen van veiligheidsproblemen zoals botsingen tussen luchtvaartuigen¹⁰⁴. Daarnaast zou [het platform van de verweerder] een cruciale bron zijn voor journalistieke doeleinden, humanitaire doeleinden,¹⁰⁵ defensiedoeleinden,¹⁰⁶ en voor onderzoek.¹⁰⁷
91. Gelet op de ruime interpretatie die het Hof van Justitie geeft aan het begrip “gerechtvaardigd belang”, waarbij het Hof heeft erkend dat het belang van het publiek om toegang tot informatie te krijgen gerechtvaardigd kan zijn,¹⁰⁸ is de Geschillenkamer van oordeel dat de verweerder een gerechtvaardigd belang heeft bij het aanbieden van haar diensten op [het platform van de verweerder] en het [product van de verweerder], en dat haar klanten eveneens een belang hebben bij het kennis nemen van de betrokken informatie.
92. Ten tweede moet de verwerkingsverantwoordelijke nagaan of het gerechtvaardigde belang dat bestaat bij de verwerking van de gegevens redelijkerwijs niet even doeltreffend kan worden bereikt met andere middelen die in mindere mate afbreuk doen aan de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkenen, in het bijzonder aan het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals die door de artikelen 7 en 8 van het Handvest worden gewaarborgd.¹⁰⁹
93. Hoewel de Geschillenkamer opmerkt dat de verweerder de omvang van de gegevens op [het platform van de verweerder] of het [product van de verweerder] zou kunnen beperken,

¹⁰²HvJ 4 oktober 2024, C-621/22, ECLI:EU:C:2024:858, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond tegen Autoriteit Persoonsgegevens*, punt 38.

¹⁰³ Syntheseconclusie verweerder, punt 151.

¹⁰⁴ Syntheseconclusie verweerder, punt 152-153.

¹⁰⁵ Syntheseconclusie verweerder, punt 154.

¹⁰⁶ Syntheseconclusie verweerder, punt 156.

¹⁰⁷ Syntheseconclusie verweerder, punt 155.

¹⁰⁸ HvJ 24 september 2019, C-136/17, ECLI:EU:C:2019:773, *GC e.a. tegen Commission nationale de l'informatique et des libertés*, punt 53.

¹⁰⁹ HvJ 4 oktober 2024, C-621/22, ECLI:EU:C:2024:858, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond tegen Autoriteit Persoonsgegevens*, punt 42.

met name door het registratienummer van het luchtvaartuig te verhullen, zodat de eerste klager minder gemakkelijk identificeerbaar zou zijn, oordeelt de Geschillenkamer dat dit mogelijk afbreuk zou doen aan het doel van de verwerking. Het identificeren van specifieke luchtvaartuigen vormt immers deel uit van het belang waarop de verwerking is gebaseerd. Die identificatie kan onder meer van belang zijn voor journalistieke doeleinden, voor onderzoek naar het gebruik van een luchtvaartuig of voor analyses van het gebruik van een luchtvaartuig voor onderhoudsredenen.¹¹⁰

94. Aldus oordeelt de Geschillenkamer dat het verzamelen van de vluchtgegevens en eigenaarsinformatie, en het publiceren van deze gegevens op [het platform van de verweerder] en via het [product van de verweerder], noodzakelijk is om de hierboven uiteengezette belangen van de verweerder en derden na te streven.
95. Ten derde mogen de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat deze voorwaarde een afweging van de betrokken tegengestelde rechten en belangen impliceert die in beginsel afhangt van de omstandigheden van het concrete geval.¹¹¹
96. De Geschillenkamer merkt op dat de belangen waarop de verweerder zich beroept zwaar doorwegen bij deze afwegingsoefening. Hoewel de verweerder, zoals de eerste klager aanvoert, een commercieel bedrijf is, neemt dit namelijk niet weg dat de publiekelijke weergave van vluchtgegevens op [het platform van de verweerder] een maatschappelijke meerwaarde kan bieden. De Geschillenkamer erkent in dit verband dat de publiekelijke weergave van vluchtgegevens via [het platform van de verweerder] kan bijdragen aan journalistieke activiteiten en een beter begrip van het luchtverkeer, hetgeen een legitiem maatschappelijk belang vertegenwoordigt. Bovendien merkt de Geschillenkamer op dat de risico's die voor de eerste klager aan de gegevensverwerking zijn verbonden, beperkt zijn. Hoewel de vluchtgegevens toelaten aan de verweerder en derden om de eerste klager te identificeren, merkt de Geschillenkamer op dat dit, althans voor derden, slechts op onrechtstreekse wijze mogelijk zou zijn. Daarnaast stelt de Geschillenkamer vast dat de klager niet heeft aangetoond dat de gegevensverwerking heeft geleid tot een concrete risico's heeft geleid voor zijn veiligheid.
97. Bij het beoordelen van de rechtmatigheid van de verwerking door het bedrijf Z2 in vergelijkbare omstandigheden, oordeelde de Zweedse Gegevensbeschermingsautoriteit dat de belangen of grondrechten van de betrokkenen niet zwaarder wegen dan het

¹¹⁰ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 151 en volgende.

¹¹¹ HvJ 4 oktober 2024, C-621/22, ECLI:EU:C:2024:858, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond tegen Autoriteit Persoonsgegevens*, punt 44.

gerechtvaardigde belang bij het uitvoeren van de verwerking.¹¹² De Geschillenkamer sluit zich *mutatis mutandis* aan bij dit oordeel.

98. Aldus oordeelt de Geschillenkamer dat de belangen of grondrechten van de eerste klager niet zwaarder doorwegen dan de gerechtvaardigde belangen van de verweerder bij de onderhavige gegevensverwerking.

99. In conclusie, oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder op grond van artikel 6.1.f) AVG, over een geldige rechtsgrond beschikt om de betrokken gegevens te verzamelen en beschikbaar te stellen via [het platform van de verweerder] en het [product van de verweerder].

II.7. De informatieverplichting (artikelen 5.1.a), 12, 13 en 14 AVG)

II.7.1. Standpunt van de klagers

100. De eerste klager stelt dat de verweerder naliel duidelijke, volledige en specifieke informatie over de verwerking van zijn persoonsgegevens te verstrekken. Hoewel de verweerder ten tijde van de onderhavige verwerkingen een privacyverklaring had, had deze verklaring uitsluitend betrekking op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het gebruik van de websites van de verweerder door haar bezoekers en communicatie met de verweerder in het kader van sales, marketing of evenementen. Deze privacyverklaring, noch de geüpdatete privacyverklaring, bevatten informatie over de verwerking van vluchtgegevens op [het platform van de verweerder].¹¹³

II.7.2. Standpunt van de verweerder

101. De verweerder stelt dat er met betrekking tot vluchtinformatie nooit enige vorm van verwerking van persoonsgegevens zou zijn uitgevoerd, en dat de AVG niet van toepassing is. Derhalve, stelt de verweerder, kan zij niet verweten worden geen conforme privacy documentatie te hebben opgesteld in overeenstemming met de artikelen 5.1.a), 12, 13 en 14 AVG.¹¹⁴

II.7.3. Oordeel van de Geschillenkamer

102. Op grond van de artikelen 13 en 14 van de AVG moet elke persoon wiens persoonsgegevens worden verwerkt, naargelang het feit of de gegevens rechtstreeks bij hem of bij derden worden verzameld, op de hoogte worden gesteld van de in die artikelen

¹¹² Zweedse Autoriteit voor Gegevensbescherming, 30 juni 2025, DI-2021-3397, pagina 18.

¹¹³ Syntheseconclusie van de klagers, punten 128-130.

¹¹⁴ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 162-164.

genoemde elementen. Wanneer de gegevens rechtstreeks bij de betrokkene worden verzameld, wordt deze op de hoogte gebracht van de elementen opgesomd in artikel 13.1 en 2 van de AVG. In artikel 14.1 en 14.2 AVG, worden soortgelijke elementen opgesomd, met dien verstande dat artikel 14 van de AVG betrekking heeft op gegevens die niet rechtstreeks bij de betrokkene worden verzameld, maar bij derden. Deze informatie moet op grond van artikel 13 of artikel 14 van de AVG aan de betrokkene worden verstrekt op de wijze als bepaald in artikel 12 van de AVG.

103. In de voorliggende zaak staat allereerst vast dat de door de verweerder verwerkte persoonsgegevens niet rechtstreeks bij de eerste klager werden verzameld. Hoewel persoonsgegevens die worden verzameld door middel van waarneming (bv. met behulp van geautomatiseerde gegevensverzamelingsapparaten), gewoonlijk onder artikel 13 AVG vallen, oordeelt de Geschillenkamer dat de verzameling van persoonsgegevens via ADS-B Out Signalen moet worden beschouwd als gegevens die “niet van de betrokkene zijn verkregen”.¹¹⁵ In C-422/24 onderstreepte het Hof van Justitie namelijk dat de doelstelling van artikel 13 AVG erin bestaat dat de verwerkingsverantwoordelijke bij rechtstreeks contact met de betrokkene, onmiddellijk verplicht zou zijn om hem te informeren over de verzameling van de gegevens.¹¹⁶ In het onderhavige dossier is er duidelijk geen rechtstreeks contact tussen de eerste klager en de verweerder bij het verzamelen van ADS-B Out Signalen, waardoor de nuttige werking van artikel 13 AVG onmogelijk zou zijn. De gegevensverzameling dient te worden beschouwd als een indirecte verzameling.

104. Bijgevolg is artikel 14 AVG van toepassing, waarvan de eerste twee leden de informatie vastleggen die aan de betrokkenen moet worden verstrekt.¹¹⁷

¹¹⁵ EDPB Richtsnoeren 3/2019 inzake de verwerking van persoonsgegevens door middel van videoapparatuur, Versie 2.0, Vastgesteld op 29 januari 2020, punt 110.

¹¹⁶ HvJ 18 december 2025, C-422/24, ECLI:EU:C:2025:980, *Integritetsskyddsmyndigheten tegen AB Storstockholms Lokaltrafik*, punt 41.

¹¹⁷ 1. Wanneer persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie:

- a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;
- b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
- c) de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, en de rechtsgrond voor de verwerking;
- d) de betrokken categorieën van persoonsgegevens;
- e) in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens;
- f) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een ontvanger in een derde land of aan een internationale organisatie; of er al dan niet een adequaatheidsbesluit van de Commissie bestaat; of, in het geval van de in artikel 46, artikel 47 of artikel 49, lid 1, tweede alinea, bedoelde doorgiften, welke de passende of geschikte waarborgen zijn, hoe er een kopie van kan worden verkregen of waar ze kunnen worden geraadpleegd.

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie om ten overstaan van de betrokkene een behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen:

- a) de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;

105. De Geschillenkamer herinnert eraan dat een essentieel aspect van het transparantiebeginsel, zoals benadrukt in de artikelen 12, 13 en 14 van de AVG, is dat de betrokkene van tevoren moet kunnen bepalen wat de reikwijdte en de gevolgen van de verwerking zijn, om in een later stadium niet verrast te zijn over de manier waarop zijn persoonsgegevens zijn gebruikt. De informatie moet concreet en betrouwbaar zijn, niet op abstracte of dubbelzinnige wijze worden geformuleerd en niet vatbaar zijn voor verschillende interpretaties. Meer in het bijzonder moeten de doeleinden en de rechtsgronden van de verwerking van persoonsgegevens duidelijk zijn.

106. Krachtens artikel 14.3 AVG, welke meer specifiek slaat op de modaliteiten van de informatieverstrekking en als dusdanig een inherente aanvulling vormt op de kernverplichtingen uit artikel 14.1 en 14.2 AVG, moet de voormelde informatie binnen bepaalde termijnen worden medegedeeld aan de betrokkenen. Algemeen geldt de regel dat de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkenen binnen een redelijke termijn doch uiterlijk binnen één maand na de verkrijging van hun persoonsgegevens dient te informeren over de verwerking, naargelang de concrete omstandigheden hiervan (artikel 14.3.a) AVG). Volgens de richtsnoeren inzake transparantie onder de AVG kan deze termijn evenwel worden ingekort voor zover de verzamelde persoonsgegevens bestemd zijn voor een contactopname met de betrokkenen, in welk geval de informatie op het moment van de eerste contactopname met de betrokkene moet worden verstrekt (artikel 14.3.b) AVG)¹¹⁸. Tot slot kan de termijn van één maand eveneens worden ingekort indien de persoonsgegevens worden medegedeeld aan een ontvanger in de zin van artikel 4.9 AVG. In dergelijke omstandigheden moeten de betrokkenen worden geïnformeerd uiterlijk op het tijdstip waarop hun persoonsgegevens worden verstrekt aan een andere ontvanger (artikel 14.3.c) AVG).

107. In het onderhavige geval herinnert de Geschillenkamer eraan dat zij oordeelde dat de gegevens in [het platform van de verweerder] en het [product van de verweerder] als

b) de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, indien de verwerking op artikel 6, lid 1, punt f), is gebaseerd;

c) dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken om inzage van en rectificatie of wissing van persoonsgegevens of om beperking van de hem betreffende verwerking, alsmede het recht tegen verwerking van bezwaar te maken en het recht op gegevensoverdraagbaarheid;

d) wanneer verwerking op artikel 6, lid 1, punt a) of artikel 9, lid 2, punt a), is gebaseerd, dat de betrokkene het recht heeft de toestemming te allen tijde in te trekken, zonder dat dit afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de verwerking op basis van de toestemming vóór de intrekking daarvan;

e) dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;

f) de bron waar de persoonsgegevens vandaan komen, en in voorkomend geval, of zij afkomstig zijn van openbare bronnen;

g) het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

¹¹⁸ Groep Gegevensbescherming Artikel 29 – Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 (WP260, rev. 01, 11 april 2018), overgenomen door de EDPB.

persoonsgegevens van de eerste klager moeten worden beschouwd. De verweerder stelde zich echter op het standpunt dat deze gegevens niet als persoonsgegevens kunnen worden beschouwd. Aldus stelt de verweerder dat zij “logischerwijs en te goeder trouw geen documentatie [heeft] opgesteld met betrekking tot enige verwerking van persoonsgegevens onder de AVG”.¹¹⁹

108. Hoewel de Geschillenkamer vaststelt dat de verweerder wel een privacyverklaring heeft opgesteld met betrekking tot een verwerking van persoonsgegevens onder de AVG,¹²⁰ stelt zij eveneens vast dat deze privacyverklaring geen informatie bevat over persoonsgegevens die worden verwerkt in het [product van de verweerder] of [het platform van de verweerder].

109. De Geschillenkamer herinnert eraan dat artikel 14.5.b) AVG bepaalt dat artikel 14.1 tot en met 14.4 AVG niet van toepassing zijn wanneer en voor zover het verstrekken van die informatie onmogelijk blijkt of onevenredig veel inspanning zou vergen. Dit dient per geval te worden beoordeeld. In het onderhavige geval beschikte de verweerder over de contactgegevens van de eerste klager, waardoor de nodige inspanning niet als onmogelijk of onevenredig kan worden beschouwd.

110. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder inbreuk heeft gemaakt op artikel 5.1.a) juncto 12 en 14 AVG, gelet op het feit dat zij naliet om de eerste klager de verplichte informatie te verstrekken.

II.8. Het recht op gegevenswissing (artikelen 12.3, 17 en 21 AVG)

111. De eerste klager heeft op 18 juli 2024 het recht op gegevenswissing (artikel 17 AVG) en het recht op bezwaar (artikel 21 AVG) uitgeoefend. Daarbij verzocht hij alle verwerkingsactiviteiten met betrekking tot de informatie over de bewuste helikopter stop te zetten.¹²¹

112. De verweerder reageerde op 7 augustus 2024. De klagers lieten weten dat zij ontevreden waren met deze reactie. Na enige briefwisseling bevestigde de verweerder dat zij een beperkt aantal van de gegevens verwijderde (naam, e-mailadres, telefoonnummer en ondernemingsnaam), maar dat de vluchtgegevens niet verwijderd zouden worden.¹²²

¹¹⁹ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 162.

¹²⁰ Stukken 8 en 9 bij de syntheseconclusies van de klagers.

¹²¹ Syntheseconclusie van de klagers, punten 19-21.

¹²² Syntheseconclusie van de klagers, punten 22-25.

II.8.1. Standpunt van de klagers

113. Volgens de klagers was deze reactie onvolledig, ontoereikend en gaf de verweerder geen uitvoering aan de rechten van de eerste klager.¹²³ Bovendien zou de verweerder de uitoefening van de rechten van de verweerder hebben bemoeilijkt door niet transparant te communiceren.¹²⁴

II.8.2. Standpunt van de verweerder

114. De verweerder stelt vooreerst dat vluchtinformatie geen persoonsgegevens zijn vanuit het perspectief van de verweerder, waardoor artikel 12 AVG niet van toepassing is.¹²⁵ Bovendien, stelt de verweerder, zouden er dwingende gerechtvaardigde gronden zijn om vluchtinformatie te blijven verzamelen en ter beschikking te stellen, zodat er op basis van artikelen 17.1.c) en 21.1 AVG niet kan worden geconcludeerd tot enige niet-naleving van de artikelen 17 of 21 AVG.¹²⁶

115. In ieder geval, stelt de verweerder, heeft zij de contactgegevens van de eerste klager uit het [product van de verweerder] verwijderd.¹²⁷

II.8.3. Oordeel van de Geschillenkamer

116. Overeenkomstig artikel 17.1 AVG heeft de betrokkene het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wisseling van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en is de verwerkingsverantwoordelijke verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de in die bepaling genoemde gevallen van toepassing is. Dat is volgens artikel 17.1.c) AVG het geval indien de betrokkene overeenkomstig artikel 21.1 AVG van die verordening bezwaar maakt tegen de verwerking en er geen “prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking” zijn.¹²⁸

117. Overeenkomstig Artikel 21 AVG heeft de betrokkene te allen tijde het recht om bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6.1.e) of f), van artikel 6.1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen

¹²³ Syntheseconclusie van de klagers, punt 133 en volgende.

¹²⁴ Syntheseconclusie van de klagers, punt 145 en volgende.

¹²⁵ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 171-172.

¹²⁶ Syntheseconclusie verweerder, punt 174.

¹²⁷ Syntheseconclusie verweerder, punt 176.

¹²⁸ HvJ 4 oktober 2024, C-200/23, ECLI:EU:C:2024:827, *Agentsia po vpsivaniyata tegen OL*, paragraaf 90-91.

dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

118. De uitoefening van deze rechten, in dit geval het recht op gegevenswissing (artikel 17 AVG) en het recht van de eerste klager om bezwaar te maken tegen de verwerking (artikel 21.1 AVG), evenals de naleving van deze rechten door de verwerkingsverantwoordelijke, die zijn reactie op de verzoeken van de betrokkenen moet aantonen, moet worden beoordeeld en onderzocht overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 AVG. Dit artikel legt verplichtingen op aan de verwerkingsverantwoordelijke, met name met betrekking tot de transparantie van informatie en communicatie en de procedures voor de uitoefening van de rechten van betrokkenen.
119. Om te bepalen of de eerste klager over een recht op wissing krachtens artikel 17 AVG beschikt, moet de Geschillenkamer eerst onderzoeken of ten minste één van de gevallen in artikel 17.1 AVG van toepassing is. Vervolgens moet de Geschillenkamer onderzoeken of de verweerder zich geldig beriep op een uitzonderingsgrond in artikel 17.3 AVG. Ten laatste moet de Geschillenkamer onderzoeken of de verweerder reageerde overeenkomstig de nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene in artikel 12 AVG.

Over artikel 17.1.c) AVG

120. Uit artikel 17.1.c) AVG, gelezen in samenhang met artikel 21.1 AVG, volgt dat de betrokkene het recht heeft om bezwaar te maken tegen de verwerking en zijn persoonsgegevens te laten wissen, tenzij er dwingende gerechtvaardigde gronden zijn die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene in de zin van artikel 21.1 AVG, hetgeen de verwerkingsverantwoordelijke dient aan te tonen.¹²⁹
121. Indien de verwerkingsverantwoordelijke niet aantoont dat hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering, heeft de betrokkene derhalve het recht om op grond van artikel 17.1.c) AVG te verzoeken om wissing van die gegevens wanneer hij overeenkomstig artikel 21.1 AVG bezwaar maakt tegen de verwerking.
122. Het feit dat de eerste klager bezwaar maakte tegen de verwerking wordt niet betwist door de verweerder.
123. De verweerder beroept zich op dwingende gerechtvaardigde gronden om vluchtinformatie te blijven verzamelen en ter beschikking te stellen.¹³⁰ Meer bepaald, zou het verstrekken van andere informatie dan een uitgebreide [...-kaart] van

¹²⁹ HvJ 4 oktober 2024, Zaak C-200/23, ECLI:EU:C:2024:827, *Agentsia po vprisvaniyata tegen OL*, paragraaf 120; HvJ 7 december 2023, Gevoegde Zaken C-26/22 en C-64/22, ECLI:EU:C:2023:958, *Schufa Holding*, paragraaf 111.

¹³⁰ Syntheseconclusie van de verweerder, punt 174.

vluchtbewegingen het risico met zich meebrengen dat er ernstige veiligheidsproblemen ontstaan met mogelijk aanzienlijke negatieve gevolgen. Zo zou correcte, volledige vluchtinformatie betreffende luchtvaartuigen helpen in omstandigheden van beperkte zichtbaarheid of van risico's op botsingen tussen luchtvaartuigen.¹³¹ Daarnaast zou het gebruik van [het platform van de verweerder] een cruciale bron zijn voor journalistieke doeleinden, en zou het ook gebruikt worden door luchtvaartveiligheidsonderzoekers en voor defensiedoeleinden.¹³²

124. Daarentegen wijst de eerste klager erop dat de verweerder en commerciële onderneming is die haar inkomsten haalt uit de gegevensverwerking en advertenties. Haar rol zou niet breder mogen worden opgevat. Zij is namelijk geen luchtverkeersleidingsdienst, noch skeyes, noch een onderhoudsfirma, noch een aircrash investigator. Het feit dat de informatie van Y nuttig kan zijn in deze contexten, betekent niet dat de verwerking ervan noodzakelijk is.¹³³ De eerste klager stelt verder dat er “tal van minder ingrijpende, rechtmatige alternatieven om de beweerde belangen te dienen, zonder structurele, onbeperkte publicatie en openbaarmaking van identificerende Vluchtgegevens op het internet via de [...-kaart].¹³⁴ Betreffende veiligheidsproblemen, verwijst de eerste klager naar officiële, beveiligde en gecertificeerde databronnen waartoe de bevoegde autoriteiten beschikken, en betreffende andere doeleinden, zoals journalistiek en NGO-werk of maatschappelijke controle, stelt de eerste klager dat geaggregeerde of geanonimiseerde datasets kunnen volstaan als een alternatief.¹³⁵

125. Hoewel de Geschillenkamer in deel II.6 van deze beslissing oordeelt dat de verwerking van de betrokken persoonsgegevens, in tegenstelling tot wat de eerste klager stelt, noodzakelijk is voor de behartiging van de belangen waar de verweerder zich op beroept, oordeelt zij eveneens dat de verweerder niet heeft aangetoond dat er prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden zijn die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene in de zin van artikel 21.1 AVG. Aldus kon de eerste klager zich beroepen op zijn recht van bezwaar (artikel 21 AVG) en het bijhorende recht om gegevenswissing (artikel 17.1.c) AVG).

Over de uitzonderingen in artikel 17.3 AVG

126. Artikel 17.3 AVG bepaalt dat leden 1 en 2 van artikel 17 AVG niet van toepassing zijn voor zover verwerking nodig is voor een van de onder artikel 17.3.a) – e) AVG opgenomen gevallen.

¹³¹ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 152-153

¹³² Syntheseconclusie van de verweerder, punten 154-156.

¹³³ PV van de hoorzitting op 17 juni 2026, pagina 6.

¹³⁴ Syntheseconclusies van de klagers, punt 115.

¹³⁵ Syntheseconclusies van de klagers, punt 115-116.

127. De Geschillenkamer merkt op dat de verweerder zich niet beroept op een van de uitzonderingen in artikel 17.3 AVG in haar reacties op het verzoek van de eerste klager, en ook niet in haar conclusies. Tijdens de hoorzitting op 17 juni 2026 vroeg de Geschillenkamer expliciet aan de verweerder of zij van menig is zich te kunnen beroepen op een van de uitzonderingen in artikel 17.3 AVG. De verweerder nam hier ook tijdens de hoorzitting geen standpunt over in.¹³⁶
128. Het Marktenhof heeft geoordeeld dat als een verwerkingsverantwoordelijke aanspraak wil maken op de toepassing van een uitzonderingsregime zoals voorzien in de AVG, zij dit duidelijk (met vermelding van de toepasselijke bepaling) dient te specificeren voor de Geschillenkamer. Het is volgens het Marktenhof niet aan de Geschillenkamer om ambtshalve de nakoming van wettelijke verwerkingsverplichtingen te toetsen aan de uitzondering zoals bepaald in artikel 17.3 AVG.¹³⁷
129. Het bovenstaande is bovendien essentieel om gevolg te kunnen geven aan artikel 12.4 AVG, hetgeen bepaalt dat wanneer de verwerkingsverantwoordelijke geen gevolg geeft aan het verzoek van de betrokkene, hij deze laatste onverwijld en uiterlijk binnen één maand na ontvangst van het verzoek meedeelt waarom het verzoek zonder gevolg is gebleven. Indien de verwerkingsverantwoordelijke zich geldig meent te kunnen beroepen op een van de uitzonderingen in artikel 17.3 AVG, moet zij dit binnen de vereiste termijn kunnen meedelen aan de betrokkene.
130. In ieder geval oordeelt de Geschillenkamer dat de verwerking niet noodzakelijk lijkt voor het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en informatie van de verweerder, en dat de belangen van de eerste klager in dit geval zwaarder zouden wegen dan die van de verweerder¹³⁸ (artikel 17.3.a) AVG); dat er geen verwerkingsverplichting op de verwerkingsverantwoordelijke rust, en er ook geen taak van algemeen belang of openbaar gezag aan de verweerder is verleend (artikel 17.3.b) AVG); en dat de uitzonderingen in artikel 17.3.c) tot en met e) kennelijk niet van toepassing zijn.
- 131. Gelet op het voorgaande, oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder inbreuk heeft gemaakt op artikel 17 AVG, gelezen in samenhang met artikel 21 AVG.**
- Over artikel 12.3 AVG, gelezen in samenhang met artikelen 17 en 21 AVG***
132. Ten slotte herinnert de Geschillenkamer eraan dat artikel 12.3 AVG bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene onverwijld en in ieder geval binnen een maand na ontvangst van het verzoek krachtens de artikelen 15 tot en met 22 informatie verstrekt over het gevolg dat aan het verzoek is gegeven. Afhankelijk van de complexiteit

¹³⁶ PV van de hoorzitting op 17 juni 2026, pagina 6.

¹³⁷ Hof van Beroep van Brussel, Sectie Marktenhof, 7 januari 2026, 2025/AR/1141, punt 15.

¹³⁸ Zie in deze zin HvJ 24 september 2019, C-136/17, ECLI:EU:C:2019:773, *GC e.a. tegen CNIL*, punt 59.

van de verzoeken en van het aantal verzoeken kan die termijn indien nodig met nog eens twee maanden worden verlengd. De verwerkingsverantwoordelijke stelt de betrokkene binnen één maand na ontvangst van het verzoek in kennis van een dergelijke verlenging.

133. Hoewel de Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder onvoldoende gevolg gaf aan het verzoek van de klager krachtens artikel 17 AVG, stelt zij vast dat de verweerder reageerde binnen de in artikel 12.3 AVG vereiste termijn.¹³⁹

134. Daarnaast stelt de eerste klager dat de communicatie van de verweerder ten aanzien van de verzoeken misleidend of minstens verwarrend was. In eerste instantie vroeg de verweerder aan de eerste klager om een DSAR-formulier in te vullen.¹⁴⁰ Na het invullen van dit formulier volgde e-mailuitwisselingen tussen de verweerder en de eerste klager. De verweerder gaf op 7 augustus 2025 aan dat zij niet aan het verzoek tot verwijdering van en bezwaar tegen de verwerking van de vluchtgegevens kon tegemoetkomen. Na verdere communicatie tussen de partijen gaf de verweerder echter op 2 september 2024 aan dat zij wel tegemoet zou komen aan de verzoeken van de eerste klager en alle persoonsgegevens zou verwijderen (waarbij de vluchtgegevens niet als persoonsgegevens werden aangemerkt).¹⁴¹

135. De Geschillenkamer wijst erop dat zij in haar brief van 12 mei 2025 aan de partijen, waarbij de reikwijdte van het dossier werd vastgelegd, specifiek verwees naar een vermeende inbreuk op artikel 12.3 AVG, aangezien de verweerder niet tegemoet zou zijn gekomen aan de verzoeken tot uitoefening van de rechten van de eerste klager binnen de periode van een maand na ontvangst van het verzoek. Artikelen 12.1 en 12.2 AVG werden daarbij niet betrokken. Derhalve laat de Geschillenkamer deze vermeende inbreuken buiten beschouwing in deze beslissing.

136. **Gelet op het feit dat de verweerder binnen de vereiste termijn communiceerde met de eerste klager over het gevolg dat aan zijn verzoeken zou worden gegeven, oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder geen inbreuk maakte op artikel 12.3 AVG.**

¹³⁹ Syntheseconclusie van de klagers, stuk 1f.

¹⁴⁰ Syntheseconclusie van de klagers, punt 142.

¹⁴¹ Syntheseconclusie van de klagers, punten 134-142; Stukken 1c-i bij de conclusies van de eerste klager.

II.9. Aanwijzing van een vertegenwoordiger (artikel 27 AVG):

II.9.1. Standpunt van de klagers

137. De klagers stellen dat de verweerder op basis van artikel 27 AVG een vertegenwoordiger in de Unie moet aanwijzen omdat zij (i) een niet in de Unie gevestigde verwerkingsverantwoordelijke is en (ii) artikel 3.2 AVG *in casu* van toepassing is.¹⁴²

II.9.2. Standpunt van de verweerder

138. Volgens de verweerder zou de AVG noch op materieel vlak noch op territoriaal vlak op haar van toepassing zijn. Derhalve kan zij niet worden verweten geen vertegenwoordiger in de Europese Unie te hebben aangewezen.¹⁴³

II.9.3. Oordeel van de Geschillenkamer

139. De Geschillenkamer herinnert eraan dat wanneer artikel 3.2 AVG van toepassing is, zoals in deze zaak (zie hierboven in deel II.5), de verwerkingsverantwoordelijke verplicht is om overeenkomstig artikel 27.1 AVG schriftelijk een vertegenwoordiger in de Unie aan te wijzen, behoudens de uitzonderingen waarin artikel 27.2 AVG voorziet. Deze vertegenwoordiger is een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die uit hoofde van artikel 27 schriftelijk door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker is aangewezen om de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker te vertegenwoordigen in verband met hun respectieve verplichtingen krachtens deze verordening (artikel 4.17 AVG).
140. De vertegenwoordiger moet overeenkomstig artikel 27.3 AVG gevestigd zijn in een van de lidstaten waar zich de betrokkenen bevinden wier persoonsgegevens in verband met het hun aanbieden van goederen of diensten worden verwerkt, of wier gedrag wordt geobserveerd.
141. De vertegenwoordiger wordt overeenkomstig artikel 27.4 AVG door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker gemachtigd om naast hem of in zijn plaats te worden benaderd, meer bepaald door de toezichthoudende autoriteiten en betrokkenen, over alle met de verwerking verband houdende aangelegenheden.
142. Ten slotte moeten de betrokkenen op de hoogte worden gesteld van het bestaan van de vertegenwoordiger overeenkomstig de artikelen 13.1.a), en 14.1.a) AVG.

¹⁴² Syntheseconclusie van de klagers, punt 131.

¹⁴³ Syntheseconclusie van de verweerder, punten 165-169.

143. De Geschillenkamer merkt op dat de verweerder niet betwist dat zij geen vertegenwoordiger heeft aangewezen. Zij stelt dat zij hiertoe niet verplicht was omdat de AVG zou noch op materieel vlak noch op territoriaal vlak op haar van toepassing zijn.

144. Gelet op haar oordeel in deel II.4 en deel II.5 van deze beslissing, dat de AVG zowel op materieel vlak als op territoriaal vlak van toepassing is op de onderhavige gegevensverwerking, oordeelt de Geschillenkamer dat artikel 27 AVG van toepassing is op de verweerder.

145. Voorts oordeelt de Geschillenkamer dat de uitzonderingen in artikel 27.2.a) en 27.2.b) niet gelden voor de verweerder. De onderhavige gegevensverwerking kan namelijk niet worden beschreven als een “incidentele verwerking”, gelet op het feit dat de verwerking van deze gegevens juist de hoofdactiviteit van de verweerder uitmaakt. Deze verwerking kan bovendien in bepaalde omstandigheden leiden tot risico’s voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Daarnaast stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder geen overheidsinstantie of overheidsorgaan is (artikel 27.2.b) AVG).

146. Op basis van het voorgaande oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder inbreuk heeft gemaakt op artikel 27 AVG.

III. Corrigerende maatregelen

147. Gelet op de voorgaande beoordeling van de relevante stukken alsmede de omstandigheden eigen aan deze zaak, acht de Geschillenkamer het passend om

- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 5° van de WOG, te berispen voor de inbreuk op de artikelen 5.1.a) juncto 12 en 14 AVG;
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 6° van de WOG, te bevelen om gevolg te geven aan het verzoek om gegevenswissing van de eerste klager overeenkomstig artikel 17 AVG, gelezen in samenhang artikel en 21.1 AVG, binnen een termijn van 45 dagen na de kennisgeving van deze beslissing, en het bewijs hiervan te bezorgen aan de Geschillenkamer (“bevel 1”);
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 12° van de WOG, een dwangsom op te leggen voor wat betreft de naleving van bevel 1, waarbij de niet-naleving van bevel 1 resulteert in de verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per dag, te rekenen vanaf de notificatie door de Geschillenkamer van de verbeurte (na het verstrijken van de termijn van 45 dagen);
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 9° van de WOG, te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht door overeenkomstig artikel 27 schriftelijk een vertegenwoordiger in de Unie aan te wijzen binnen een termijn van 6 maanden na de

kennisgeving van deze beslissing, en het bewijs hiervan te bezorgen aan de Geschillenkamer (“bevel 2”);

- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 12° van de WOG, een dwangsom op te leggen voor wat betreft de naleving van bevel 2, waarbij de niet-naleving van bevel 2 resulteert in de verbeurte van een dwangsom van 15.000 EUR per dag, te rekenen vanaf de notificatie door de Geschillenkamer van de verbeurte (na het verstrijken van de termijn van 6 maanden).

Over het opleggen van twee dwangsommen:

148. De Geschillenkamer oordeelt dat de inbreuken met nalatigheid werden gepleegd. Zij houdt hierbij in het bijzonder rekening met de volgende elementen. Ten eerste is de AVG reeds acht jaar geleden van toepassing geworden, zodat de verweerder sindsdien voldoende gelegenheid heeft gehad om haar verwerkingsactiviteiten met de toepasselijke regels in overeenstemming te brengen. Ten tweede erkent de verweerder minstens voor andere gegevensverwerkingsactiviteiten dat de AVG op haar van toepassing is. Zo blijkt uit de privacyverklaring op haar website dat zij de AVG toepast op het verwerking van de persoonsgegevens van haar klanten. Ten derde bestond er reeds voldoende duidelijke rechtspraak van het Hof van Justitie waaruit bleek dat de eerste klager zich kon beroepen op zijn recht op gegevenswissing. Uit deze elementen samen leidt de Geschillenkamer af dat de verweerder redelijkerwijze op de hoogte had moeten zijn van haar verplichtingen, en dat de vastgestelde inbreuken derhalve aan nalatigheid te wijten zijn.
149. De Geschillenkamer acht het dan ook noodzakelijk om de nodige dwangmaatregelen te nemen opdat de verweerder gevolg zou geven aan haar bevelen. Dit doet de Geschillenkamer door het opleggen van twee dwangsommen.
150. De dwangsom is een bijzondere maatregel in die zin dat de omvang van het te betalen geldbedrag niet zeker en vaststaand is op het moment van het nemen van de voorliggende beslissing. De verweerder krijgt immers eerst de tijd om zich te organiseren om de situatie te verhelpen, dan wel in beroep te gaan wanneer zij zich niet akkoord verklaart met de beslissing van de Geschillenkamer.
151. In die zin verschilt de dwangsom van de administratieve geldboete: het eerste instrument beoogt de feitelijke situatie in overeenstemming¹⁴⁴ te brengen met de geldende wetgeving, het tweede instrument heeft een bestraffend¹⁴⁵ karakter. De dwangsom verschilt dus van de geldboete zowel in aard als in doelstelling.

Uitvoeringsmodaliteiten van de dwangsommen

¹⁴⁴ Vgl. Baeck J., Criel S en Wagner K, Beslag- en executierecht, Brussel, Larcier, 2019, 5, hfdst. 2, afd. 1 “indirect executiemiddel”

¹⁴⁵ Dit verdient enige nuance in die zin dat het een “afschrikkend” effect beoogt, luidens art. 83.1 AVG.

152. De Geschillenkamer oordeelt dat de volgende termijnen voldoende zijn voor de implementatie van de betreffende bevelen:

- Bevel 1: Een periode van 45 dagen na de kennisgeving van deze beslissing.
- Bevel 2: Een periode van 6 maanden na de kennisgeving van deze beslissing.

153. Na de laatste dag van de termijnen, zal de Geschillenkamer de verweerder middels een notificatie op de hoogte stellen dat deze laatste 1) afdoende conformeert aan een bevel, 2) gedeeltelijk conformeert aan een bevel, of 3) niet conformeert aan een bevel. De Geschillenkamer zal desgevallend na de laatste dag van de toepasselijke termijn de dwangsom initiëren middels de notificatie van de niet opvolging onder de voornoemde tweede of derde situatie.

154. Overeenkomstig het oordeel van het Marktenhof in haar arrest van 6 november 2026 (2024/AR/1690), zou de beslissing van de Geschillenkamer tot eigenlijke verbeurdverklaring van de dwangsommen een nieuwe beslissing uitmaken in de zin van artikel 108 WOG, waartegen beroep openstaat voor het Marktenhof.¹⁴⁶

Bedrag van de dwangsommen

155. Een dwangsom van **5.000 EUR** is voor bevel 1 per begonnen dag **na het aflopen van de termijn van 45 dagen** gepast, mede in het licht van de afweging die de verweerder zou kunnen maken om het bevel niet op te volgen omwille van de commerciële impact van het beperken van haar gegevensdatabank en het belang van de eerste klager bij het laten weten van zijn persoonsgegevens.

156. Een dwangsom van **15.000 EUR** is voor bevel 2 per begonnen dag **na het aflopen van de termijn van 6 maanden** gepast, mede in het licht van de afweging die de verweerder zou kunnen maken om het bevel niet op te volgen omwille van de financiële kost bij het aanwijzen van een vertegenwoordiger in de Unie.

157. De totale dwangsom kan oplopen tot 20.000 EUR per dag voor de verweerder. Dit bedrag wordt als proportioneel beschouwd gelet op het belang dat de eerste klager erbij heeft dat er gevolg wordt gegeven aan zijn recht om gegevenswissing, en de reeds langdurige periode gedurende dewelke de verweerder heeft nagelaten een vertegenwoordiger in de Unie aan te wijzen (sinds 25 mei 2018).

158. Indien de verweerder kan aantonen dat volledige naleving binnen de gestelde termijn onmogelijk is ondanks alle redelijke inspanningen, heeft de verweerder de mogelijkheid om vóór het verstrijken van de termijn een gemotiveerd verzoek tot verlenging in te dienen bij de Geschillenkamer.

¹⁴⁶ Hof van Beroep van Brussel, Sectie Marktenhof, 6 november 2024, 2024/AR/1690.

159. De dwangsom wordt per dag verbeurd, met als maximumbedrag voor het totaal van verbeurde dwangsommen het bedrag van 1.000.000 EUR (1 miljoen euro).

IV. Publicatie van de beslissing

160. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 5° van de WOG, te berispen voor de inbreuk op de artikelen 5.1.a) juncto 12 en 14 AVG;
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 6° van de WOG, te bevelen om gevolg te geven aan het verzoek om gegevenswissing van de eerste klager overeenkomstig artikel 17 AVG, gelezen in samenhang artikel en 21.1 AVG, binnen een termijn van 45 dagen na de kennisgeving van deze beslissing, en het bewijs hiervan te bezorgen aan de Geschillenkamer (“bevel 1”);
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 12° van de WOG, een dwangsom op te leggen voor wat betreft de naleving van bevel 1, waarbij de niet-naleving van bevel 1 resulteert in de verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per dag, te rekenen vanaf de notificatie door de Geschillenkamer van de verbeurte (na het verstrijken van de termijn van 45 dagen);
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 9° van de WOG, te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht door overeenkomstig artikel 27 schriftelijk een vertegenwoordiger in de Unie aan te wijzen binnen een termijn van 6 maanden na de kennisgeving van deze beslissing, en het bewijs hiervan te bezorgen aan de Geschillenkamer (“bevel 2”);
- de verweerder op grond van artikel 100, § 1, 12° van de WOG, een dwangsom op te leggen voor wat betreft de naleving van bevel 2, waarbij de niet-naleving van bevel 2 resulteert in de verbeurte van een dwangsom van 15.000 EUR per dag, te rekenen vanaf de notificatie door de Geschillenkamer van de verbeurte (na het verstrijken van de termijn van 6 maanden).

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁴⁷. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹⁴⁸, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

(get.) Koen GORISSEN

Waarnemend directeur van de Geschillenkamer

¹⁴⁷ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹⁴⁸ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.